

UNDERSTYRMAN, m. 3. pl. — män. Lägre styрман, styrmans biträde.

UNDERSTÅ SIG, v. r. 2. (böjes som *Stå*) Djerfvas, fördrista sig. *Huru u-r ni er all säga sådant? U. er aldrig att komma igen.*

UNDERSTÅTHÅLLARE, m. 3. Embetsman, som närmast under ståthållare sköter de till ett ståthållareembete hörande ärender.

UNDERSTÄLLA, v. a. 2. 1) Ställa under. — 2) (fig.) a) Hänskjuta till högre rätts pröfning. *Saken u-ldes högsta domstolen.* — b) Hemställa till ens bedömande. *U. något allmänhetens ompröfvande. Jag u-ller det ert omdöme. Jag vågar u., huruvida man är skyldig att...* — *Underställande*, n. 4. o. *Underställning*, f. 2.

UNDERSTÄLLE, n. 4. Den delen af stället i en masugn, som går ifrån forman till jernrummets botten.

UNDERSTÄLLNINGSMÅL, n. 3. Sådant brottmål, hvari underrätt ransakar och dömer, men hänskjuter utslaget till hofrättens vidare pröfning.

UNDERSTÖD, n. 3. 1) Se *Stöd*, bem. 1. — 2) (fig.) Hjelp, bistånd. *U. i penningar. Begära u. Lemna någon u.*

UNDERSTÖDA ell. **UNDERSTÖDJA**, v. a. 2. 1) Sätta stöd under, stöda. För denna ordets egentliga bem. brukas helst *Understöda*. — 2) (fig.) a) Gifva hjelp, bistånd. För denna och följ. bem. helst *Understödjja*. *U. någon med penningar.* — *Syn.* Se *Hjelpa*. — b) Gifva stöd åt, styrka, befästa. *U. ens tanka. Dessa anstalter u. hvarandra.* — *Understöddande* ell. *Understödjande*, n. 4.

UNDERSYN, f. 3. Underbar syn.

UNDERSÄTARE, m. 3. eller

UNDERSÄTE, m. 3. pl. — *säter*. (isl. *Undirsáti*) 1) Inbyggare af en stat, som har monarkisk styrelseform. Säges i motsats till *Medborgare*. — 2) Se *Underhafvande*.

UNDERSÄTLIG, a. 2. Som anstår, passar, åligger en undersäte. *U. vördnad.*

UNDERSÄLJA, v. a. 2. (böjes som *Sälja*) Sälja till lägre pris än en annan. *U. någon.* — *Undersäljning*, f. 2.

UNDERSÄTTSIG, önd'rsä'ttsigg, a. 2. Af kort växt, men satt och stark.

UNDERSÄTTSIGHET, f. 3. Kort, men satt och stark växt.

UNDERSÄTTA, v. a. 2. (böjes som *Sätta*) Sätta något under ett annat. — Äfv. *Sätta under*. — *Undersättande*, n. 4. o. *Undersättning*, f. 2.

UNDERSÖKA, v. a. 2. Noga granska något, för att göra sig väl underrättad om förhållandet, tillståndet, beskaffenheten deraf. *U. en sak. Jag skall u., huru dermed förhåller sig. U. ett sår.* — Säges äfv. i medicinskt hänseende, med person till objekt, t. ex.: *U. en patient för en tillämnad operation.* — *Syn.* Granska, Skärskåda, Efterse, Pröfva, Ransaka. — *Undersökande*, n. 4.

UNDERSÖKNING, f. 2. Sorgfällig granskning, för att erhålla fullkomlig kännedom om förhållandet, tillståndet, beskaffenhet af något. *Anställa u. om något. Antaga något utan u. Ingå i vidlyftig u. af ett ämne.*

UNDERTAG, n. Tag inunder. *U. i brottning.*

UNDERTECKNA, v. a. 1. 1) Se *Underskrifva*. *U. sitt namn som borgen, som vittne.*

— 2) (absolut) Underskrifva sitt namn. *U. för en summa.* — Äfv. *Teckna under*. — *Undertecknande*, n. 4.

UNDERTECKNING, f. 2. 1) Se *Underskrifning*. — 2) Underskrifvet namn.

UNDERTIDEN, önd'rti'd'n, adv. Emellertid. — *Skrifves äfv. Under tiden.*

UNDERTRO, önd'rtrö, m. sing. Tro på underverk.

UNDERTRYCKA, v. a. 2. 1) Hindra framkomsten, framgången, utvecklingen, spridningen o. s. v. af något. *En växt, som u-ker en annan. U. oordningar. U. en tryckt skrift. U. ett folks frihet.* — *Syn.* Hämma, Kufva, Qväfva, Förqväfva, Utrota. — *Undertryckande*, n. 4. o. *Undertryckning*, f. 2.

UNDERTRÄD, n. 3. Se *Ricin*.

UNDERTRÖJA, f. 1. Tröja, som bäres under de öfriga kläderna.

UNDERTVINGA, v. a. 1. o. 3. (böjes som *Tvinga*) Se *Betvinga*. — *Undertvingande*, n. 4.

UNDERVALL, m. 2. (fortif.) Med bröstvärn försedd gång vid foten af en hufvudvall.

UNDERVERK, n. 3. 1) Sådän handling, förrettning, hvilken synes oförklarlig efter naturens lagar och världens vanliga lopp, samt aftvingar beundran. *Göra u. Jesu u. Det sker intet u. i våra tider.* — 2) Se *Under*. — 3) (fig.) Någotting högst ovanligt, beundransvärdt; högst ovanlig händelse. *Det vore intet u., ingenting att undra på. Ett konstens u. Genom ett u. blef han räddad.*

UNDERVERLD, m. 2. Underbar verd. — *Syn.* Sagoverld.

UNDERVERLDEN, m. sing. def. (myt.) Den verd, som enligt de gamles föreställningsätt skulle finnas under jorden. — *Syn.* Tartaren.

UNDERVIGT, f. 3. 1) Bristande vigt. *U. på en vara.* — 2) (fig.) Underlägsenhet. *U. i handeln. i makt. Politisk u.*

UNDERVIGTIG, a. 2. 1) Som icke har sin rätta, behöriga vigt. *U-t mynt.* — 2) (fig.) Otillräcklig, underlägsen, ringa. *U-a kunskaper.*

UNDERVIGTIGHET, f. 3. Se *Undervigt*.

UNDERVIOL, ---öl, f. 3. Örten *Viola mirabilis*, med ljusblå, vålluktande blommor.

UNDERVISA, v. a. 1. o. 2. 1) Bibringa kunskap eller färdighet i vetenskap, konst, yrke. *U. någon i skrifning, i sång, musik. U. någon i färgerikonsten.* — 2) Underrätta. *Jag skall u. honom, huru han skall förhålla sig. U. någon om dess pligter.* — *Undervisande*, n. 4.

UNDERSVNING, f. 2. 1) Bibringande af kunskap eller färdighet i en konst. *Gifva u. åt någon. Njuta u.* — 2) (kamer.) Uppgift, i hvarje särskilt ort, om kronoräntornas slag, deras mått å hvarje hel gård, kronovärdi, m. m.

UNDERSVNINGSS-ANSTALT, m. 3. Offentlig eller enskilt anstalt för undervisning i vetenskap, konst, yrke.

UNDERSVNINGSSÄTT, n. 3. Det sätt, hvarpå undervisning meddelas.

UNDERSVNINGSVERK, n. 3. *U-et*, samteliga undervisningsanstalter i ett land med allt hvad till undervisningen hörer.

UNDERÄRM, m. 2. 1) Ärm, som brukas inunder en annan (Öfverärm). — 2) Nedra delen af en ärm.

UNDFALLA, v. a. 3. (böjes som *Falla*) 1) Ej bemärkas, ej uppfattas, ej uppmärksammas. *Intet u-ller hans uppmärksamhet, hans omtanka.*